Jeg log først til Sjöbu Sogn om
Vorgaard, og besögte da strax Jour-
nud Disætte, og skiönt jeg var
in Virtuut og engagerit Jeg nu dag,
saa kom Jeg dog Jesus dog til
Skjönnes, i 8 Dage gik man
i Byen, Jeg blev dog attak
at Jeg skulde besöge os, Een Nyaar
og i May Maaned skrev Disætte
mig at Jeg skulde staa Fad
for Matmoder, og Ora Drum
Sönnes Hilde kommer til Skjön
dog gik skrev skrev tilbage at
Jeg intet kunde Forjeuen
den Klam, da til sammen Jeg
da intet vaar gjört undtem, og
gik, Jeg vilde vise Nyöe
saa sin Postur til
lidt til Forvaldsen Vor at vide
at Jeg kunde komme skal baad
Vinter og Sommer, naar Jeg vaar
saa Nyöe, kort, Jeg kom
alt saa ikke, og sin dag kom
Forvalteren sinn og sagde an
Leilighed Jeg skulde Fortalt at Jeg sank
Forvaldsen, saa Vidskillingen, og
at Jeg skulde först Jeg sige at Jeg
om nogle dage vilde at blive
intet saa Landet, sin dalt mig ud
Jeg maaskee vilde at gik skille

Juula Jans, og svarede jeg at ville til Byen
for om Aftenen at vende til Byen
hvor jeg om Morgenen tog Afsked
fra Borgum, og blev modtaget
med de Ord, at min Søster: Anna
Sophie kom de næster, som de
ikke ~~vaant~~ mit Komme. Det var
kommet efter jeg var bleven færdig med
mine sidste Undersøgninger, at Sorø Jacob
begyndte paa Solberg Skibet, og det var
saa umuligt at forlade Byen førend det
var færdigt, (som skete ~~d~~ for Resten
i Følskab med Gerhard og Ole Aftenen
til Soren.) Da blev jeg klaar, og bad
min Søster staa op og gaa med mig
ned paa Torvet for at undersøge Juula
Inskrift. (Min Lærerinde Jane gik nu
meget bedre end jeg.) Og da vi
det kom da selve meget Latter, dog
gik Jens med mig, og jeg sagde strax
i min Historie til Mons: at jeg var
bleven Juula Natten, og om Jens nu
skulde have at lade mig blive
allene bort igjen, da vilde
jeg til Veirs, hvi jeg ikke skulde
have Ro til, og jeg som under Jens
Ventet ikke skal Jens Forretninger
blev meget glad, thi han sagde Jens
sagde mig, at jeg skulde meget saa Ret
i Sagen, og Jens tilstod, at Jens talte
sandt i saa Følgerad, at Jens strax skulde
mig, og Næste Morgen vilde vi 2 gaa
Alene, Juula Mine var saa vel glad og